

**Žaloba podaná dňa 26. marca 2005: Belgické kráľovstvo
proti Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Belgické kráľovstvo, v zastúpení: Jean-Pierre Buyle a Christophe Steyaert, advokáti, podalo 26. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 19. januára 2005, v rozsahu, v ktorom tvrdí, že „pohľadávky ESF z predchádzajúcich období“ nie sú premlčané a v rozsahu, v ktorom je potrebné zrušil rozhodnutie, ktoré tvrdí, že tieto pohľadávky prinášajú úroky z omeškania počítané podľa článku 86 nariadenia č. 2342/2002/ES,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Od roku 1987 až do roku 1992 Komisia žiadala žalobcu o uhradenie určitých čiastok pochádzajúcich z Európskeho sociálneho fondu (ESF) prevedených Komisiou priamo na rôzne belgické inštitúcie konajúce ako organizátori projektov, ktoré však nepoužili tieto čiastky v súlade s právnymi predpismi týkajúcimi sa ESF.

V roku 2004 Komisia začala započítavať určité dlžné čiastky žalobcu na základe jej pohľadávok z predchádzajúcich období s pohľadávkami žalobcu voči Komisii. V súvislosti s týmito zápočtami žalobca poslal Komisii niekoľko listov, na ktoré Komisia odpovedala napadnutým rozhodnutím, v ktorom uvádza, že pohľadávky z predchádzajúcich období, v protiklade ku tomu, čo tvrdí žalobca, nie sú premlčané.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že dotknuté pohľadávky sú premlčané na základe článku 3.1 nariadenia č. 2988/95/ES, alebo podporne na základe ustanovení belgického práva použiteľného v prejednávanej veci v súlade s článkom 2.4 nariadenia č. 2988/95/ES.

Žalobca rovnako namieta uloženie úrokov z omeškania Komisiou. Podľa žalobcu existuje špecifická právna úprava v prejednávanej veci, a to nariadenia č. 1865/90/EHS a č. 448/2001/ES, ktoré vylučujú aplikáciu článku 86 nariadenia č. 2342/2002/ES, ktorého sa dovoľáva Komisia ako dôvodu uloženia úrokov z omeškania. Žalobca tvrdí, že táto špecifická právna úprava neupravuje uloženie úrokov z omeškania, ktoré

sa týkajú činností ESF, o ktorých bolo rozhodnuté pred 6. júlom 1990, a že teda Komisia nemala za dotknuté pohľadávky požadovať úroky z omeškania.

**Žaloba podaná dňa 29. marca 2005: Franco Campoli proti
Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Jazyk konania: francúzština)

Franco Campoli, bydliskom v Londýne, v zastúpení: Stéphane Rodrigues a Alice Jaume, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 29. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie OPM z 13. decembra 2004, ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobcom na základe článku 90 ods. 2 Služobného poriadku, spolu s rozhodnutím OPM spochybneným v tejto sťažnosti, ktoré k 1. máju 2004 zmenilo opravný koeficient, príspevok na bývanie a paušálny príspevok na vzdelanie uplatniteľné k dôchodku žalobcu, na strane jednej, ako aj s platobnými výmermi žalobcu v rozsahu, v akom sa ich dotýka uplatňovanie vyššie uvedeného rozhodnutia od mája 2004, na strane druhej,
- zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v prejednávanej veci sa v podstate domáha uplatnenia opravného koeficientu, ktorý sa uplatňoval na jeho dôchodok pred 1. májom 2004, a to so spätným účinkom k 1. máju 2004.

V tejto súvislosti sa pripomína, že s cieľom zabezpečiť prechod zo starého režimu opravného koeficientu na nový režim, v nadväznosti na zmenu štatutárneho systému spravujúceho európsku verejnú službu, článok 20 ods. 2 prílohy XIII k Služobnému poriadku stanovuje päťročné prechodné obdobie od 1. mája 2004 do 1. mája 2005, počas ktorého sa opravný koeficient bude progresívne znižovať.

Na podporu svojej sťažnosti vznáša žalobca najmä námietku nezákonnosti podľa článku 241 Zmluvy z dôvodu, že uplatnenie článku 20 prílohy XIII k Služobnému poriadku v prejednávanej veci je nezákonné.

V tejto súvislosti tvrdí, že:

- bola porušená zásada legitímnej dôvery, pretože administratíva ho ubezpečila, že nový Služobný poriadok nebude mať žiaden negatívny dopad na jeho situáciu,
- nebola dodržaná zásada rovnakého zaobchádzania a zásada zákazu diskriminácie vzhľadom na rozlišovanie podľa miesta bydliska úradníkov v službe a na dôchodku.
- neboli dodržané jeho nadobudnuté práva vzhľadom na zmenu základných podmienok zamestnávania platných ku dňu jeho odchodu do dôchodku,
- bola porušená zásada správneho úradného postupu.

Žaloba podaná dňa 30. marca 2005: EARL Salvat Père et Fils a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Jazyk konania: francúzština)

EARL Salvat Père et Fils a iní, so sídlom v Saint-Paul de Fenouillet (Francúzsko), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, so sídlom v Perpignan (Francúzsko), a Comité national des interprofessionnels des vins à appellations d'origine, so sídlom v Paríži, v zastúpení: Hugues Calvet a Olivier Billard, advokáti, podali 30. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil články 1.1 a 1.3 rozhodnutia Komisie z 19. januára 2005 týkajúce sa „Plan Rivesaltes“ a parafiškálnych daní CIVDN zavedených Francúzskom,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím Komisia došla k záveru, že finančná podpora za zmrznutie na hektár vyplácaná z medziprofesných vkladov v rámci „Plan Rivesaltes“ a z činností na podporu predaja a na fungovanie chránených označení pôvodu „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“, „Muscat de Rivesaltes“ a „Banyuls“, ktoré sú financované z medziprofesných vkladov sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ES.

Žalobcovia navrhujú zrušiť toto rozhodnutie uvádzajúc najskôr to, že jeho odôvodnenie je nedostatočné, v rozpore s článkom 253 ES tak, že neumožňuje žalobcom pochopiť dôvody, ktoré viedli Komisiu k úvahe, že kritériá stanovené ustálenou súdnou praxou Súdneho dvora, ktoré sa týkajú štátnej pomoci sú v danom prípade splnené. Okrem toho žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 87 ES, keďže Komisia nepreukázala ani to, že sporené opatrenia boli financované z prostriedkov, s ktorými narábali vnútroštátne orgány a ani to, že medziprofesné vklady určené na financovanie činností na podporu predaja a na fungovanie chránených označení pôvodu sa pripisujú na účet štátu.

Žaloba podaná dňa 1. apríla 2005: Gruppo LA PERLA S.p.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Jazyk žaloby: taliančina)

Gruppo LA PERLA S.p.A., podal dňa 1. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobcu zastupujú Renzo Maria Morresi a Alberto Dal Ferro, advokáti.

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom bol Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil ako celok rozhodnutie napadnuté obnoviac rozhodnutie výmazového oddelenia a vyhlásil napadnuté ochranné známky za neplatné,
- zaviazal Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda nahradiť trovy celého konania, vrátane trov dvojstupňového konania pred ÚHVT.